

*Srikrishna
Devi*

ஆத்மஞ்சாதி

தாவடி பத்திரகாளி அம்பாள் கோவில்

ஆத்ம ஜோதி

[ஓர் ஆத்மிக மாத வெளியீடு]

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆஸயமே.

- சுத்தானந்தர்

ஜோதி 16 பேர் குரோதி ரூ ஐப்பசி மீ 12 [17-10-64] டி கடர் 12

பொருளாடக்கம்

1 அன்னைக்கு அஞ்சலி!	421
2 நாத கலாமணி ஜோதி!	422
3 சிவகக்தி	423
4 பாகவதம்	425
5 கலவியின் தனிப் பெருமை	427
6 ஏழைகள் மத்தியில் இறைவன்	429
7 உண்மை அறிவு	433
8 இன்றைய உலகில் நம் கடமை	437
9 சிரத்தையும் குருபக்தியும்	441
10 எவ்வளவு நடக்கும் உலகம்?	444
11 சாதகர்களின் கவனத்திற்கு	447
12 குழந்தைப் பினியும் நிவர்த்தியும்	449
13 தீராத நோய் தீர்க்கும் நாவடி மீர் பத்திரிகாளி	
14 இன்பக் கனமு!	451 (கவர்)

ஆத்மஜோதி சந்தா விபரம்

ஆயுள் சந்தா ரூபா 75. வருட சந்தா ரூபா 3.00

தனிப்பிரதி சதம் 30

கௌரவ ஆசிரியர் - திரு. க. இராமச்சந்திரா
பதிப்பாசிரியர் - திரு. நா. முத்தையா

“ஆத்மஜோதி நிலையம்” நாவலப்பிடிடி. [சிலோன்]
தொலைபேசி எண் 353

அன்னைக்கு அஞ்சலி !

வெண்டாமரைக்கன்றி நின்பதந் தாங்கவென் வெள்ளையுள்
தண்டாமரைக்குத் தகாது கொலோ சகமேழு மளித் (எத்
துண்டான் உறங்கலூழித் தான் பித்தாக உண்டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சவைகொள் கரும்பே சகல கலாவல்லியே.

- குமர குருபரர்.

பூத்தவளே புவனம் பதிநான்கையும் பூத்த வண்ணங்
காத் தவளே பின் கரந்தவளே கறைக் கண்டனுக்கு
முத்தவளே யென்று மூவா மூக்குந்தற் கீலைவளே
மாத்தவளே யுன்னையன்றி மற்றேர் தெய்வம் வந்திப்பதே.

- அபிராமிபட்டர்.

மலையிலே தான் பிறந்தாள் சங்கரனை மாலையிட்டாள்
உலையிலே ஊதி உலகத் தொழில் வளர்ப்பாள்
நிலையிலே உயர்ந்திவோள் நேரே அவன் பாதம்
தலையிலே தாங்கித் தரணி மிசை வாழ்வோமே.

- பாரதியார்.

சித்தந் தெளிந்திடும் செய்வினையாவும் திருத்தமுறும்
நித்தம் மறிந்தெழு செல்வமுந்தங்கி நிலைபெறுந்தால்
முத்தர்க்குரிய பெரும்பதம் வாய்க்கும் இம்முதலகில்
பக்தர்க்கருளும் திருமகள் பாதம் பணிகுவமே.

- தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை.

பூரணீ! ஞானபூஷணீ! வேதபேரதீணீ! தர்மசாதனீ!
ஆரணீ! நவசீரணீ! உலகாண்டவீ! உக்ரதாண்டவீ!
காரணீ! சிவகாமிணீ! ஜீவகாருணீ! ஜகன் மோகிணீ!
தாரணீ! பவதாரணீ! புவிநாயகீ! நமஞம்நமோ!

- பரமஹம்சதாசன்.

“நாத கலா மனி ஜோதி!”

(கட்டுவன் – நாத கலா மனி ஜோதி)

இராகம்:- கம்லாநந்தி

பல்லவி

நாத கலா மனி ஜோதி!

நாமகளே! தமிழ் பாமலர் மகளே!

தாளம்:- ரூபகம்

(நாத)

அனுபல்லவி

வேத முதல் நாத கீதவொலி தவழ்
வேத முனர் ஞான போக மனித்திடுவோய்

(நாத)

சரணம் .

சாதனையில் சன்மரர்க்க சங்கிதமே
பேதமின்றியே பேணுவார்க்கருஞும்
நாத நர்த்தனங்க் செய்வீணை நாயகியே!
ஒதுவார்க் கெல்லாம்நீ ஓங்கு நாதகலாமனியே!

(நாத)

“வரந்தர வருவாய் கலைவானி”

இராகம்:- மோகனம்

பல்லவி

தாளம்:- ஆதி

வரந்தர வருவாய் கலைவானி!
வாழ்க வண்டமிழிசை வாழிய! அம்மா

(வரம்)

அனுபல்லவி

நிரந்தர பக்தியும் நிர்க்குண சிந்தையும்
சுரந்திடுமிசை நாதம் சுதந்திரமுடனேலிக்க
சரணம்

என்னும் எழுத்தும் கண்ணெனக் காத்திடும்
என்னாயிர தாயே! எண்டிசை பரப்பிடும்
பண்ணே டெழிலிசை பாடும் பக்தர்களெல்லாம்
திண்ணமதாகவே மன்னில் தழைத்திடவே (வரம்)

சி வ ச க் தி

(ஆசிரியர்)

‘சக்தி இருந்தால் செய்; இல்லை என்றால் சிவனே என்று சும்மாஇரு.’ என்பது நம் மக்களிடையே பழகிவந்த ஒரு பழ மொழியாகும். சிவமும் சக்தியும் சொல்லால் இரண்டாயினும் அவை பொருளால் ஒன்றே. மலரும் மணமும், மனியும் ஒளியும், நெருப்பும் சூடும் போல, வேறு பிரிக்கப்படாதவை. மணத்தினால் மலரும், ஒளியினால் மனியும், சூட்டினால் நெருப்பும் விளங்குவது போலவே சக்தியினால் சிவம் விளங்குகிறது.

தென்னட்டவர் ஆடும்தெய்வம் சிவமாகவும், வடநாட்டவர் ஆடும்தெய்வம் சக்தியாகவும் கொண்டனர். தெய்வத்திருநடனத்தைப் பற்றிக் கேள்வியறும் தமிழ்மக்களது உள்ளத்தில் முதலில் வந்துநிற்பது சிதம்பரமே. தென்னட்டுச் சிவன் அம்பலத்தே ஆடும் நடராஜராக விளங்க வடநாட்டுச் சிவன் இருந்தபடி இருந்து காட்டும் யோசியாகக் காட்சி அளிக்கின்றார். ஆலயந்தோறும் சிவனும் சக்தியும் சேர்ந்தே எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். ஏனென்றால் சிவனும் சக்தியும் ஒரேத்த்துவத்தின் இணையிரியாத இரண்டு அமசங்கள்.

மெய்ப்பொருள் ஒன்றுதான். ஆனால் அதனை உணர்பவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுபோல் உணர்வதில்லை. மன நிலைக்கு ஏற்ப உணர்வு நிலைக்காட்சி மாறுபடுகின்றது. இவ்வேறு பாடே சிவதாண்டவத்துக்கும் சக்திதாண்டவத்துக்கும் உள்ள காரணமும் ஆகும். நடராஜரது நாடக மேடைக்கு சித் அம்பரம் என்று பெயர். அதாவது அறிவு மயமான பரவெளியாகும். பரம்பொருளே சித் ஆகாசமாய் விளங்குகின்றார். அவரது ஆனந்தக் கூத்து உள்ளக்கண்ணுக்குப் புலப்படாதது. சிதம்பர தரிசனம் பெறுவதற்கு ஞானக்கண் வேண்டும். அதை அடையாப் பெற்றவருக்கு பிறப்பு இறப்பு இல்லை. மனிதப் பிறவியின் புயனும் அதுவே. இதைக் குறித்தே அப்பர் சுவாமிகளும்,

‘இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றுல் மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மானிலத்தே’
என வேண்டுகின்றார்.

அன்னை பராசக்தி இயற்கைத்தாய். அவள் எங்குமாய் ஆடுகின்றன. அவள் ஆட்டத்தைக் காண்பதற்கு நூனக்கண் வேண்டுவதில்லை. பிரகிருதித்தாய் ஜம்பொறிகளுக்கும் புலனுகின்றன. பார்க்கு மிடமெங்கும் நீக்கமறநின்று காட்சி தருபவள் அவ்வன்னையே அல்லவா? உமாமகேசவரன் என்றும் லக்ஷ்மீநாராயணன் என்றும் பரம்பொருளை அழைப்பதில் ஒரு பெரிய இரகசியம் உண்டு. அதாவது சிவத்தினின்று சக்தியைப் பிரிக்க முடியாதுஎன்பதாகும். உமை அல்லது இலட்சமி என்கின்ற ஜசவரியத்தை உடைய பரம புருஷன் என்ற கருத்தைத் தெளிவுறுத்துகின்றன.

நீண்டகாலமாகத் தேவிவழிபாடு இந்து மக்களிடையே அருட்டானத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. வட நாட்டாரின் குடும்பவழி தந்தைவழியும், தென்னட்டாரின் குடும்பவழி தாய் வழியுமாகக் கொள்ளப்பட்டு வருவதால் தமிழர்கள் அன்னை வழிபாட்டுக்குமுக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். பூமியைத் தாய் என்றே போற்றுகின்றோம். பூமாதேவி என்றுதானே வணங்குகிறார்கள். கங்காமாதா என்கின்றோம். இயற்கை அன்னை என்கின்றோம். மலையாளத்தில் இன்றும் பகவதி என்ற தேவிவழி பாட்டுக்குச் சிறப்பான ஆதரவு உண்டு.

‘மலையாள பகவதியே வாரும் அம்மா’

என்று உடுக்கடித்துப் பாடுபவர்கள் பாடுவதைக் கேட்கின்றோம். பழைய பாடலும் ஒன்று கூறுகிறது

‘மாயிருந்தாணை
மயிடன் தலையின் மேல்-அம்மானுய
பாயின சீறாடி
பாவை பகவதிக்கே-அம்மானுய’

‘அன்னையும் பிதாவும் முன்னெறி தெய்வம்’ என்பது தமிழ்ச்சிறுவர்களுக்கு பிரியமான ஒரு வாக்கியமாகும். அப்பனைக் காட்டிலும் அன்னையை அதிகபக்தியுடன் போற்றுவது இயற்கைதான். பழைய சீனவிலும் கருணைத் தெய்வம் ஒன்றை அன்னையாக வழிபட்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய உலகிலே தொழிலும் அனுச்சக்தியும் அன்னையாகப் போற்றப்படுகின்றன. சீனவிலே வழிபட்ட கருணைத் தெய்வம் மைத்திரேய புத்தரின் ஒரு தோற்றுமாக மதிக்கப்படுகிறது.

அந்த அன்னையைக் குழந்தைகளுக் கெல்லாம் அதிதே வதையாகப் போற்றினார்கள். எகிப்து தேசத்திலும் ஓர் அழகுத் தெய்வம் வழிபடப் பெற்றதாகச் சரித்திரங்கூறுகின்றது. கிரிஸ் நாட்டில் சமுத்திரத்தின் அதிதேவதையை ஒருஇராணி ஆக்கி வழிபட்டார்கள். ஜப்பானின் தலைநகரான டோக்கி யோவிலே ஒரு கோயிலில் ஜந்தடியரம்மள் ஆயிரம்விக்கிரகங்கள் ஒரு தேவிக்கு அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு விக்கிரகத்திலும் கைகள் பல மக்களுக்கு வரப்பிரசாதங்களை வழங்குவது போல் அமைந்திருக்கின்றன.

கிறிஸ்தவர்களில் கத்தோலிக்க வகுப்பினர் கிறிஸ்து பக்வானின் அன்னையாகிய மேரியை உலகமாதாவாக வழிபடுகிறார்கள். மகாலட்சுமியை நம்மவர் கருணையின் தெய்வம் ஆக்கி இருப்பது போல் கத்தோலிக்கர் அன்னை மேரியையும் அருளின் சொருபமாகப் போற்றுகிறார்கள்.

சிவசக்தி எங்கும் நீக்கமற விளங்குகின்றது. அருட்கண் கொண்டு பார்ப்போர் ஆனந்தம் அடைகின்றனர். மருள் கொண்டு நோக்குவோர் துன்பம் அடைகின்றனர்.

பாகவதம்

(முத்து)

கலைசன் பதினாறு. அவை:- அகங்காரம் ஒன்று. பூதங்கள் ஐந்து. சூக்கும பூதங்கள் ஐந்து. இந்திரியங்கள் ஐந்து. இவற்றுலானதுதான் இந்துடைம்பு. பரமாத்மாவிற்கு உலகங்களைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டு மென்று ஒரு எண்ணம் எழுந்தது. அவருடைய எண்ணத்தினாலே அவரே எல்லா இலக்கணங்களும் அமைந்தோர் உருவை எடுத்தார். இதுவே பகவானுடைய முதல் அவதாரமாகிறது. தமது நாபிக் கமலத்திலி ருந்து பிரம்மதேவரைத் தோற்றுவித்தருளினார். அப்பிரமதேவர் பரிபூரணமான சலத்துக்குள்ளே அறிதுயில் கொள்ளும் பரந்தாமனை பார்த்துப் பார்த்து பலயுகமான பின்பும் பார்ப்பதில் ஆசை தீராதவராக இருந்தார், இதுவே முதலாவதும் மூலமானதுமான அவதாரமாகும்.

இந்த அவதாரத்தின் பரமானுவாஸ்தான் தேவதைக் கூடும் மானிட மிருகபட்சி சாலங்கரும் கற்பிக்கப்பட்டன என்று; வேதங்கள் முழங்குகின்றன. இரண்டாவது அவதாரத்தில் பகவான் உலகஷேஷமத்தைக் குறித்து பாதாளத்தில் முழுகியிருந்த பூமியை வராகரூபமெடுத்துக் கொண்டு வந்து நிலைநிறுத்தினார். மூன்றாவது அவதாரத்தில் நாரத ஞபமான அவதாரத்தைகளடுத்து பயனை இச்சியாத கர்மானுஷ்டானமே முக்கியமென்று கருமஞ் செய்தவளை அந்தக் கருமபலன் தொடரா தென்பதையும் விளக்கினார். இதன் விளக்கத்திற்காக பாஞ்சாரத்திர சாஸ்திரத்தை அருளிச் செய்தார். நாலாவது அவதாரத்தில் நரநாராயணர்கள் என்கின்ற ரிஷிரூபங்களைத் தரித்து சகல இந்திரிய நிக்கிரகங்களைச் செய்து கடுந்தபடசை மேற்கொண்டார். மக்கள் யாவரும் இப்படித் தபசை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதே பகவானது திருவளமாகும்.

ஐந்தாவது அவதாரத்தில் கபிலாவதாரத்தைத் தரித்து யோகசித்தி பெற்று சாங்கிய சாஸ்திரத்தை தேவகிக்கு உபதேசித்து தத்துவத்தை நிச்சயம் செய்தார். ஆரூவது அவதாரத்தில் அனுக்யா தேவிக்கும் அத்திரி மகரிஷிக்கும் புத்திர கைச்செனித்து தக்காத்திரேயர் என்னும் பெயருடன் விளங்கினார். பிரகலாதன் தத்துவ உபதேசம் பெற்றது இந்த அவதாரத்திலேதான். ஏழாவது அவதாரமாக ருசிப்பிரஜாபதிக்கு ஆகுநெடி தேவியிடத்தில் அவதாரஞ் செய்தார். ஸ்ரீயக்கியமூர்த்தி என்ற திருநாமத்தைப் பெற்று சுவாயம்புமன் வந்தரத்தை இரட்சித்தார். எட்டாவது அவதாரமாக நரப்பிரஜாபதிக்கு மேருதேவியிடத்தில் அவதரித்து உருக்கிரமனென்ற திவ்ய நாமத்தைப் பெற்றார்.

ஒன்பதாவது அவதாரத்தில் பிருது சக்கரவர்த்தி என்ற பெயருடன் விளங்கினார். பத்தாவது அவதாரத்தில் வைவச்சுதமனுள்ளபெயருடன்விளங்கினார். பதினேராவது அவதாரத்தில் தெவர்கரும் அசரர்களும் பாற்கடல் கடைந்தபோது கடலுள்ள அமிழ்ந்தியமகாமேருமலையை கூர்மஅவதாரம் எடுத்து மந்தரமலையை நிறுத்தினார். பதின்மூன்றாவது அவதாரத்தில் மோகினி ரூபம் தரித்து தேவர்களுக்கு அழுத பானத்தை ஊட்டினார். பதின்நான்காவது அவதாரத்தில் நரசிம்ம அவதாரமூலம் இரண்ணியனைக் கொன்றார். பதினைந்தாவது அவதாரத்தில் வாமனரூபமூலம் மாபலியைக் கொன்றார். பதினாறாவது அவதாரத்தில் பரசராமர் என்ற பெயருடன் கொடிய அரசர் குலத்தை வேரறுத்தார். பதினேழாவது

அவதாரத்தில் வியாசர் என்ற பெயருடன் விளங்கி நால் வேதத்தைக் கொடுத்தார். பதினெட்டாவது அவதாரத்தில் இராமனுகி இராவண சம்காரம்செய்தார். பத்தொன்பதாவது அவதாரத்தில் பலராம, கிருஷ்ணர் என்ற பெயர்களுடன் தோன்றி பூபாரம் தீர்த்தார். இருபதாவது அவதாரத்தில் புத்தராகத் தோன்றினார். இருபத்தோராவது அவதாரமாகக் கற்கி என்னுந் திருநாமத்துடன் தோற்றுவார்.

பரமாத்மா இந்த அவதாரங்களை மக்களைக்கேற்றவேளடுத்தார். ஆகாயவெளியிலே மேகம்சஞ்சரித்தல்போலவும்வாயுவிலே பூபாகம்ஹட்டாமலிருத்தல்போலவும்பரமாத் மாவினுடைய அவதாரம் அவரைப் பற்றுவதில்லை. இப்பரமாத்மபாகவதத்தை வியாசர் சுகருக்கு உபதேசித்தார். சுகமுனிவர்பரீட்சித்து மகாராசாவுக்கு உபதேசித்தார். அப்போயிரம்மரிவிகள் பலர் அதனைக் கேட்டிருந்தார்கள். அவர்களுள் நானும் ஒருவன் என்று சூதிமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

கல்வியின் தனிப் பெருமை

(த. க. சந்தரம்)

மனிதனுக்குக் ‘கல்வி’ என்பது இன்றியமையாதது. ஒருவனுக்குக் கண் எவ்வாறு உதவுகின்றதோ அதேபோல் கல்வியும் பயனளிக்கிறது. கல்வி கற்றில்தான் இவ்வுலகில் வாழ முடியும். “என் சான் உடம்பிற்கு சிரசே பிரதானம்” என்ற பழ மொழியைப் போல் “என் சான் உடலுக்குக் கல்வியே பிரதானம் என்றும்” கூறலாம். ஏனென்றால் கல்வி இல்லையானால் இவ்வுலகத்தில் பெருமையுடன் வாழ முடியாது. கல்வி கற்பதற்கு முதலில் பணிவு தேவை, பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்; கல்வி கற்பதற்கு முன் ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக் கொள். பிறகு கல்வி தானே வந்தமையும் என்று; ஒருவனுக்கு அல்லது ஒருத்திக்கு அணிகலன் என்று அழைப்பது இரண்டு மட்டும் தான். மற்றைய ஆபரணங்களைல்லாம் அணிகலனைக் கூகாது என்பதைப் பொய்யாமொழிப் புலவர் புகவுகிறார்.

பணிவுடையன் இன்சொலாகுதல் ஒருவர்க்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற. (குறள்)

கல்வியை அலீவரும் கற்க வேண்டும். கற்கத் தகுந்த
நூல்களைக் குற்றமறக் கற்க வேண்டும். அவ்வாறு கற்ற
பின் கல்விக்குத் தக்க நெறியின்கண் நிற்க வேண்டும். இதை
செந்நாப்போதார் செப்புகின்றூர். அதாவது

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. (குறள்)

கல்வியைப் பிறருக்குக் கற்றுக் கொடுக்கக் கற்றுக்
கொடுக்க அறிவு வளர்ச்சியடைகிறது. கிணறு தோண்டத்
தோண்ட நீர் ஊறுவது பேசல அறிவு விருத்தியடை
யும். கல்வி என்பது ஒன்று இரண்டு புத்தகங்களைப் படித்து
விட்டால் வந்து விடாது. நூல்களைப் படித்துக்கொண்டே
இருக்க வேண்டும். கற்கக் கற்க அறிவு விரிகிறது.

கல்வியின் பெருமை அளவிடற்கரியது. கல்வியை இந்த
ஐன்மத்தில் கற்று விட்டால் பிறகு எழு பிறவிகளிலும்
உதவி புரியும் என்பதை மாதானுபங்கி கூறுகிறூர்.

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
ஏழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. (குறள்)

ஒருவனிடம் செல்வம் மிகுந்திருக்கக் கூடும். அச் செல்
வங்களெல்லாம் பெயரளவில் செல்வமெனப்படும். ஆனால்
செல்வத்தினுள் உயர் செல்வம் எது? என்பதை ஆராய்
வோமாலை அது ஒன்றே ஒன்று. அதுதான் “கல்விச்
செல்வம்”. மற்றைய செல்வங்க ளெல்லாம் செல்வங்க
ளாகா என்பதை தேவர் கழல்கின்றூர்.

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவர்க்கு
மாடஸ்ஸ மற்றை யவை. (குறள்)

தொடரும்.

-★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★-

ஏழுகள் மத்தியில் இறைவன்

- சிவானந்தம் முருகேசு -

-★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★☆★-

உலகம் ஓர் குடும்பம்; ஆண்டவன் நமது தந்தை; நாம்
எல்லோரும் சகோதரர்கள், என்ற மனப்பான்மையுடன்வாழ
வேண்டுமென்றுதான் எல்லா மதங்களிலும் தோன்றிய அவ
தார மூர்த்திகளும், தவரிஷிகளும் போதித்து சென்றுள்ளார்
கள். ஆண்டவன் படைத்த உலகம் புனிதத்தன்மையுடைய
தாகவே இருக்கின்றது. நாம் பாவிகளாய் வாழ்வதால்ல
வோ, ஆண்டவனின் புனித தீவிரமாக வஞ்சக உலகம் என்று
தூற்றும்படி செய்துவிட்டோம்.

தேவாலயங்களில் இடைவிடாது பூஜை ஆராதனைகள்
நடக்கத்தான் செய்கின்றன. உலகில் உள்ள கோடிக்கணக்
கான மக்கள் தவருது ஆலயங்கள் சென்று பிரார்த்தனைகள்
நடத்திய வண்ணமே இருக்கிறார்கள்; எல்லா இல்லங்களி
லும் தங்கள்தங்கள் இஷ்டதெய்வங்களின் படங்களை வைத்து
தீபம்ஏற்றிகாலையும் மாலையும் இறைவனைவணங்கவும்தவறுவ
தில்லை. மக்கள் செய்யும் பூஜைகளையும், பிரார்த்தனைகளை
யும் இறைவன் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்கிறார் என்பது
எல்லோரின் அபிப்பிராயம் போலும்.

இதையோசிக்கும் பொழுது சகலபுவனங்களையும் படைத்
தளிக்கும் பரமனைப்பற்றித்தான் கவலைப்படுகிறார்களேயன்றி,
அவன் படைப்பில் உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி,
படுக்கப் பாயின்றி கஷ்டப்பட்டுக்கண்ணீர் வடிக்கும்நம் இரத்
தக் கலப்புள்ள சகோதரர்களைப்பற்றி கவலைப்படுவோர் யாரு
மில்லையே. ஏழுகளைப் புறக்கணித்து செய்யும் இறைவழி
பாட்டில் என்ன நன்மையைக் கண்டார்கள். மக்கள் மனதில்
வேருன்றிய அறியாமையே இதற்குக் காரணம். இந்து
மதத்தில் அறியாமையை அகற்றி ஆத்மீகத்தை வளர்க்க
வேண்டிய மதகுருமார்கள் ஆத்மீகத்தையகற்றி அறியாமை
யை மறைமுகமாக வளர்க்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மக்களை

குறை கூறுவதா, அல்லது பசுத்தோல் போர்த்திய புலிபோல் நடமாடும் போலி சந்தியாசிகளைக் குறை கூறுவதா.

கஸ்டப்பட்டு மன அமைதியிழந்த கோடிக்கணக்கான சோதரர்களின் துயரைத்துடைக்காது. இறைவனுக்கு இடைவிடாது செய்யும் பூஜைகளையும், பிரார்த்தனைகளையும் இறைவன் ஏற்றுக் கொண்டாரா என்பதையறிய இறைவனைக் கேட்க வேண்டும் அல்லது இறைஞானம் பெற்ற அநுபவங்களைகளைக் கேட்க வேண்டும். (பகல் வேஷம் போடும் போலி ஞானிகளையல்ல)

ஆண்டாண்டு காலம் ஆலயங்களில் மண்டியிட்டு ஆண்ட வன்றுள்ளைய விரும்பும் ஆண்டவனின் அருட் குழந்தைகளே நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யும் பொழுது நித்யபரம் பொருளான மகேஸ்வரரான ஸ்தூல வடிவில் உங்கள் முன் காட்சியளித்து, நீங்கள் அவரைப் பார்த்து பரமேஸ்வரா! இத்தனை வருடகாலம் நாங்கள் செய்த் பூஜைகளையும், பிரார்த்தனைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டார்களா என்று கேட்டால் அவர் என்ன சொல்வார் தெரியுமா? கேளுங்கள்!

குழந்தைகாள்! நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்என்று விளங்கவில்லையே. இத்தனை வருட காலம் என்னை நினைந்து ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும் பூஜை, பிரார்த்தனைகள் செய்ததாக நீங்கள் சொல்லத்தான் எனக்குத் தெரியும். ஆலயங்களிலோ வீடுகளிலோ பிரார்த்தனைகள் மூலம் எல்லோரும் என்னையைடையவோ என்னருள் பெறவோ முடியாது. என்படைப்பில் உங்கள் உடன் பிறந்த கோடிக்கணக்கான மக்கள் தோழ்த்தப்பட்டோர், சண்டாளர், கல்வியறிவற்றவர்கள், மூடர்கள் என்று மனித இனத்திற்கு சொந்த மற்றவர்களாக ஒதுக்கி வைத்து விட்டார்கள். யாருமில்லா அனுதைகளாக கஸ்டப்பட்டுக் கண்ணீர் சிந்தும் பரிதாபகரமான நிலையைப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களால் கைவிடப்பட்டு திக்கற்ற அனுதைகளாக மன அமைதியிழந்து வாழும் பரம ஏழைகளைப்பற்றி சிந்களை செய்து கொண்டும் அவர்கள் மத்தியில் வாசம்செய்து கொண்டும் இருந்த என்னை ஏழைகளுக்கு தொண்டு செய்து அடையலாமேயன்றி ஆலயவழிபாட்டால் மட்டும் அடைய முடியாது.

ஏழைகளுக்குத் தொண்டு செய்து இறைவனருளைப் பெறலாம் என்று, தர்மம் குன்றி அதர்மம் ஓங்கிய பொழுதெல்

லாம் அவதாரம் எடுத்து உபதேசித்ததை மறந்துவிட்டார்களா? ஏசுநாதர், சங்கரர், விவேகானந்தர் போன்ற அவதாரங்களில் உங்களோடு வாழ்ந்துமல்லவா காட்டினேன். என் பிம்பத்தில் பாலாலும், புனித கங்கை நீராலும் அபிஷேகம் செய்வதைவிட ஏழைகளின் பாதங்களை கழுவுங்கள் அதுவே எனக்கு நிகரற்ற இன்பம். இப்படித்தான் உங்கள் கேள்விக்கு பதில் கிடைக்கும்.

ஏழைகளிடத்திலும், சண்டாளர்களிடத்திலும், இறைவனுக்கு எவ்வளவு அன்புள்ளதென்பதை தேசபக்த ஞானியான சுவாமி விவேகானந்தரின் கீழ்க்கண்ட வேத வாக்கியங்களைக் கொண்டு யூகித்து பார்ப்போமாக.

ஓர் ஏழையின் ஜாதியையோ, கொள்கையையோ,
இனத்தையோ, வேறு எதையுமோ நினையாமல்
அவனிடத்தில் சிவலைக்கண்டு பணி புரிந்து வாருங்கள்
அப்படி பணி புரிவபவிடத்தில் சிவபிரான் கொள்ளும்
மகிழ்ச்சியைத் தனது பிம்பத்தை கோயிலில்
வழிபடுகிறவளிடமும் கொள்வதில்லை.

எவன் ஏழைகளுக்காக கண்ணீர் வடிக்கிறுனே
அவனை மகான் என்பேன்.

சண்டாளன், கல்வியறிவற்றவன், தாழ்த்தப்பட்டவன் முடன், எல்லோரும் உன் உடன்
பிறந்தவர்கள், அவன் உன் இரத்தக்கலப்புள்ளவன்
என்பதை மறவாதே!

—சுவாமி விவேகானந்தர்:

ஆண்டவன் படைப்பில் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர்என்ற பாகுபாடு மற்ற மதங்களைவிட இந்துமதத்திலேயே அதிகமாக இருந்து வருகிறது. கிறிஸ்தவ மதத்திலும், மகம்மதிய மதத்திலும் இறைவன் ஒருமுறை அவதாரம் செய்து, மக்கள் மதத்தியில் வாழ்ந்து, போதித்துச் சென்றார். ஆலை இந்து மதத்தில் அடிக்கடி அவதாரம் எடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார். மற்ற மதத்தவர்களிடத்திலும் பார்க்க இந்து மதத்தவர்களிடம் பகவானுக்கு அன்பு அதிகம், அதனுலேயே இந்து மதத்தில் பல அவதாரங்கள் எடுத்தார் என்று இந்துக்களாகிய

நாம் பெருமை பேசிக் கொள்கிறோம். உண்மையை உணர்ந்தோமேயானால் நாம் வெட்கி தலைகுனிய வேண்டில்வரும்.

கிறிஸ்தவ மதத்தில் ஏசபிரானூகவும், மகம்மதிய மதத்தில் நபி பெருமானாகவும் பகவான் அவதாரம் செய்து போதித்தார். அப்போதனைகளினபடி அந்தந்த மதத்தவர்கள் கூடியவாறு வாழ முயற்சிக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் மதத்தியில் பகவான் மறு அவதாரம் எடுக்க வேண்டிய அவசியமேற்படவில்லை. இந்து மதத்தில் கிருஷ்ணபரமாத்மா அவதாரம் செய்து அருச்சனானாக்கு உபதேசிப்பதுபோல் உலகுக்கு உபதேசித்தார். அதன்படி இந்துக்களாகிய நாம் வாழ முயற்சித்திருப்போமேயாயின் அதன்பின் சிவானந்தர் வரை எத்தனையோ அவதாரங்கள் எடுக்கவேண்டிய அவசியமிருந்திருக்காது. தர்மம் குன்றி அதர்மம் ஓங்கும் பொழுதெல்லாம் நான் அவதாரங்கிறேன் என்ற பகவானின் வாக்குப்படி, இந்து மதத்தில் அடிக்கடி தர்மம் குன்றி அதர்மம் ஓங்கி வளருகிறது என்பதை நாம் யூகித்து தெரிந்து கொள்ளலாமல்லவா.

அவதார மூர்த்திகளின் உபதேசங்களை பின்பற்றி வாழ மறுக்கும் இந்து மதம் மற்ற மதங்களைவிட நாளுக்கு நாள் தேய்ந்து கொண்டு போக காரணம் தேவ சாபமாகவுமிருக்கலாமல்லவா.

அன்பர்களே! ஆன்ம கோபிகளின், பக்தர்களின் பாபங்களையெல்லாம் போக்கி, மலங்களையாறுத்துச் சுத்தமாக்கி, வேற்றுமைகளைக்களைந்தெதறிந்து, நித்தியானந்தம் பெறுவதற்கான ஞானத்தைக் கொடுத்தருங்கும், தேவ தேவனை, பிரபஞ்சமெங்கும் வியாபித்துள்ள மகேஸ்வரரின் பேரருளைப் பெறவேண்டுமா? இன்றே இப்பொழுதே, தாழ்த்தப்பட்டசன்டாளர்களாக கருதும் ஏழைகளிடத்தில் வாசம் செய்யும் இறைவன் உங்களுக்கு பரம சாந்திமயமான அமரபத்தையளித்து ஆசீர்வதிப்பார்.

நல்லவர் என்பதற்காக அன்பு செய்வது வெறும் வியாபாரமே. உண்மையான அன்பு தியாகம் செய்யும். பலன் தோது. உலகத்தில் அன்பைவிட அதிக பலம் வாய்ந்ததும் கிடையாது. அதிக பனிவுடையதும் கிடையாது.

உண்மை அறிவு

“சாந்தன்”

நெறியன்:- அதோ போகிறாரே புலவர், ஏனப்படிக் கூனிக்குறுகி சோர்ந்து கண்ணீர் வடித்த வண்ணமாகக் காட்சி அளிக்கிறார். நிமிர்ந்த நடைக்கும் அஞ்சாமைக்கும் எடுத்துக் காட்டல்லவா அவர்?

அன்பன்:- இதுதெரியாதா உனக்கு? அவருடைய ஒரே செல்வக் குழந்தை இறந்து விட்டது. அதன் பிரிவைத் தாங்கமாட்டாமல் இந்த நிலையை அடைந்து விட்டார்.

நெறியன்:- என்ன! பதிபசபாசங்களின் தத்துவத்தைப் பற்றியும், தோன்றிய பொருளெல்லாம் என்றாலும் அழிந்தே தீரும்; தோன்றாது என்றாலும் இருக்கின்ற இறைவனும் ஆன்மாவும் அழிவதே இல்லை என்னும் உண்மைகளைப் பாடலாகப் பாடிக் குவித்துப் புகழ் பெற்ற இப்புலவரா, நிலைமையைப் பற்றி இதுவரை கேள்விப்படாத பச்சிளங் குழந்தையைப் போலத் தேம்பித் தேம்பி அழுகிறார்.

அன்பன்:- இதுதானப்பாஇயற்கை.அந்தக்குழந்தைமேலுள்ள அன்பு அவரை இப்படிச் செய்து விட்டது.

நெறியன்:- ஒருவர் மேல் அளவு கடந்த அன்பு வைத்துவிட்டால்தான் கண்டறிந்த உண்மைகளை மறந்து விடுவதா? நல்ல அன்பைப்பா இது. சென்ற திங்கள் தனது உயிருக்கு உயிரான மனைவியின் இறப்பைத் தாங்கமாட்டாமல் நடைபாதையில் துடித்துத் துவண்டு தன் துயரத்தைக் கொட்டமக் கொண்டிருந்தானே. அவனை உனக்கு நினைவிருக்கிறதா?

அன்பன்:- ஆமாம், நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அவன் நிலையைப் பார்த்து ‘அப்பா’ தம்பி, உலகம் என்பது ஒரு மாயக்கிடங்கு. உன் கண்முன் தெரியும் அத்தனையும் மயக்கத்தின் பிரதிபலிப்பே. இதோ இப்பொழுது நான் உன் கண்முன் நின்று பேசுகிறேன். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் நான் உன்னை விட்டு என் வீட்டிற்குச் சென்று விடுவேன். அதன்பின் நான் உன் கண்ணில் படமாட்டேன். இதனால் நான் அழிந்து விட்டதாக அர்த்தமா? இல்லையே! அதுபோல உன் மனைவியின்

உடலிலிருந்து பிரிந்த உயிர் அதன் உரிய இடத்திற்குப் போய் விட்டது. இதுஇயற்கை. உன்கண்ணிலிருந்து அவள்மறைற்று விட்டதால் அழிந்து விட்டதாகக் கருத்தா? இல்லையே. அப்படி அழியாத பொருள் ஒன்றுக்காக நீயேன் கவலைப் பட வேண்டுமென்று இப்புவைர் கூறியவுடன் மந்திரத்தில் கட்டுப் பட்டவன்போல் துயர் நீங்கித் தொழுது நின்ற காட்சி நிழற் படம்போல என் மனதில் பதிந்து நிற்கிறது.

நெறியன்:- அப்படித் தன் அறிவால் அவனைக் கட்டுப் படுத் தியவர் இன்று அதை முற்றுக மறந்து குழந்தைக்காக வருத் தப் படுவது விசித்திரமாகவல்லவா இருக்கிறது!

அன்பன்:- இதயமில்லாதவனப்பா நீ. தன் உயிரை விட மேலாக நேசித்த குழந்தையை பிரிந்து துடித்துக் கொண்டிருக்கிறோர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர் அறிவை எடை போடுகிறோயே!

நெறியன்:- பார்த்தாயா அதற்குள் உன் அறிவிலும் மயக்க மேற்பட்டு விட்டதே. இப்பொழுது தான் நிலையாமையை முற்றும் உணர்ந்தவன் போல் பேசினாய். அதற்குள் மாறி விட்டாயே! இப்படி உண்மைகளைத் தன்வசதிக்குத் தக்காற் போல் மாற்றிக் கொள்வதிலிருந்தே நமது புத்தியும் இந்த நிலையாமையில் கலந்திருப்பது நன்றாகுப் புரிகிறதல்லவா?

அன்பன்:- அப்படி என்றால் நம்சிந்தனையும் மாயப் பொருள் தானா?

நெறியன்:- மூலையே நிலையில்லாத மாயப் பொருளாயிருக்கும் போது அதிலிருந்து வெளிப்படும் சிந்தனை மாத்திரம் உண்மையானது, நிரந்தரமானது என்று எவ்வாறு கூற முடியும்?

அன்பன்:- நீ கூறுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே! எத்தனையோ காவியங்கள் உண்மையைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது, அதை உற்பத்தி செய்த மூலையை உண்மை அல்லாதது என்று எவ்வாறு கூற இயலும்?

நெறியன்:- என்மூலை உற்பத்தி செய்தது பிறருக்கு உபயோகமாக இருக்குமே தவிர அது என் வாழ்க்கைக்குப் பொருந்

தாது. என் வாழ்விற்குப் பொருந்தும் அறிவு எனது மனத்திலிருந்து தான் உதயமாகிறது. மூலையிலிருந்தல்ல.

அன்பன்:- அறிவு மனத்திலிருந்து உதிக்கிறதா, புரியவில்லையே?

நெறியன்:- இது நினைத்தவுடன் புரிந்து கொள்ளும் விடய மல்ல. ஆய்ந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டிய பொருள்; அறிவு என்பதன் உண்மைக் கருத்தென்ன? இதற்கு முன் அறியாத பொருளை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அறிந்து கொள்வதையே குறிக்கிறது. அதன்படி பார்க்கப் போனால் இந்தப் புலவர் இதுவரை மரணத்தை அறிந்துள்ளாரா? இல்லவே இல்லை. ஏதோ பிறர் மரணத்தைப் பற்றி அபிப்பிராயப் படுவதை தன்னுடைய மூலையின் உதவியால் விரிவு படுத்தியுள்ளாரே தவிர அவர் முற்றுக அறிந்து கொள்ளவில்லை. உண்மையான அறிவு ஏற்பட்டால் அங்கு மயக்கத்திற்கு இடமே இல்லை. இதைக் கருத்தில் வைத்தே ஆண்டவனும் அறிவும் ஒன்று என்று முன்னேர் கூறியுள்ளனர். மூலை வகுத்துத் தந்தபடி மரணத்தைப் பற்றிய கணக்கைப் போட்டாரே தவிர உண்மையாக மனதில் பதிய வில்லை. அவர் பாடியதெல்லாம் மனதில் பதிந்திருந்தால் இந்தத் தடுமாற்றத்திற்குச் சிறிதும் இடம் இருக்காதே. அதனால் உண்மை அறிவின் பிறப்பிடம் மனம் என்பதும், மூலை தான் கண்டவற்றைப் பிரதி செய்து விரிவு படுத்தும் ஒரு நிழற்படக் கருவியைப் போன்றதாகும், என்பதும் தெளிவாய்த் தெரிகிறதல்லவா?

அன்பன்:- நீ கூறுவதிலிருந்து ஒரு உண்மை புலப்படுகின்றது. ஒரு மனிதனின் இயல்பான உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் ஆழ்ந்த துன்பத்தில் மூழ்கி இருக்கும் போது அவனுடைய செயல்களின் மூலம் அவனை அறிந்து கொள்ளலாம் என்று ஒரு மேன்ட்டறிஞர் சொன்னது நினைவிற்கு வருகிறது. இது போல எவ்வளவோ படித்திருந்தும் நம் புலவர் தன்குழந்தையைப் பிரிந்தவுடன் அவருடையமூலையைத் தாண்டி இயல்பான உண்மை அறிவு மனதிலிருந்து வெளிப்பட்டு விட்டதே! ஆகா, மனிதனைப் பலவகைப் பிரிவுகளாகப் பிரிந்து கடைசியில் அவ்வளவையும் மனமென்னும் ஆழிக்குள் அல்லவா இறைவன் அடக்கி வைத்திருக்கிறான்.

நெறியன்:- இதிலிருந்து பிரதி பண்ணுவது உண்மையான அறிவல்ல. இயல்பாக நம் மனதிலிருந்து வெளிப்படுவதே

உண்மையான அறிவென்று நன்கு புலப்படுகிறதல்லவா? என்ன, நான் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறேன்; நீ குறளைப் புரட்டுகிறேயே!

அன்பன்:- நாம் நமது மனதினுள் அடங்குவதைப் போல இந்த விடயம் குறளில் அடங்கி இருக்கிறதா என்று பார்க்கி றேன்.

நெறியன்:- குறளில் அடங்காத குறுணையும் உண்டா? இங்கு கொடு நான் காட்டுகிறேன்

அன்பன்:- இதோ நானே கண்டுபிடித்து விட்டேன். சொல் லட்டுமா?

“நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை அறிவே மிகும்”

நெறியன்:- வள்ளுவர் நுணுக்கமே நுணுக்கம்.

சைவ இலக்கியக் கதா மஞ்சரி

ஆசிரியர்:-

தேசிகமணி. கா. அருணசலம் அவர்கள்

விலை:- ரூபா. 3.00

தபாற் செலவு 50 சதம்

இலக்கியங்கள், திருமுறை நூல்கள், புராணங்களில் வரும் 105 கதைகளைக் கொண்டது. இலக்கியம், சமயம் படிக்கும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் இவற்றைப் படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சமய உட்பொருளை அறிய விரும்புவோருக்கும் மிக உபயோகமான நூலாகும்.

வேண்டுவோர்:-

ஆத்மஜோதி நிலையம்-நாவலப்பிட்டி.

என்ற விலாசத்திற்கு 3.50 பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இன்றைய உலகில் நம் கடமை

(த. கி. சுந்தரம் மதுரை)

இந்த உலகம் கடவுளின் ஒரு சிருஷ்டியேயாகும். கடவுளால் படைக்கப்பட்டவர்கள்தான் நாம். நாம் இந்த உலகில் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறவர் கடவுள் ஒருவர்தான். ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழிலையும் இறைவனே செய்கிறார். கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ள இவ்வுலகில் நாமெல்லாரும் அவரது விளையாட்டுப் பொம்மைகளே. அவர் நினைத்தவாறெல்லாம் நம்மைக் கொண்டு செல்வார். “அவன்னரி அனுவுவம் அசையாது”. அந்த முறையிலே நாம் இந்த உலகில் பிறப் பெறுத்து இருக்கிறோம். பிறக்கும் பொழுது குழந்தை நல்ல எண்ணங்களோடு கூட நல்ல மனதுடன் பிறக்கிறது. அப் பொழுது அக்குழந்தையானது மிகவும் நன்னிலையிலேயே இருக்கிறது. அதுநாளொருமேனியும் பொழுதொருவன்னமுமாக வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. பிறகு இக்குழந்தைபையனை மாறியவுடனே உலகப் பழக்கங்களின்காரணமாக குழந்தைப் பொழுதில் இருந்த நற்குணங்கள் எங்கோ மறைந்து ஓடிவிடுகின்றன. பிறகு மனிதப் பருவம் வருகிறது. மனிதன் மனிதனுக் வாழ வழியைத் தெரிந்து கொண்டு வாழ வேண்டும். மனிதன் மாயையால் சூழப்பட்டுள்ளான். கடவுள் மனிதனைத் தோற்றுவித்ததோடு நின்று விடவில்லை. மாயையையும் தோற்றுவித்தார். மாயை என்பது என்ன? மனிதனை மயங்க வைத்து மதிகெடச் செய்து அழகான பொருள்களில் ஆசையைக் கொடுத்து மனிதனை நன்னெறிக்கண் செலுத்த விடாததே மாயை. இத்தகைய தன்மைகள் அனைத்தும் மாயைதான். நாம் உலகில் காணும் கவர்ச்சிகரமான பொருள்கள் எல்லாம் மாயையின் தோற்றுமேதான்.

மாயை சூழந்த உலகில் மனிதன் வாழ்வது எப்படி? என்பதை நாம் அவசியம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தற்கால மக்களோ உண்ணுதல், உடுத்தல், உறங்குதல் ஆகியவை வாழ்க்கையின் லட்சியம் என நினைக்கின்றனர். ஆனால் உண்மையான லட்சியம் அதுவல்ல. உலக வாழ்க்

கையில் ஈடுபட்டவுடனேயே நம்மைத் தோற்றுவிப்பதற் குக் காரணமாக இருந்த காரண கர்த்தாவை அடியோடு மறந்து விடுகிறோம், தற்காலத்திலோ, கடவுள் இல்லவே இல்லை, எல்லாம் தான் தான், கடவுளைக் காண முடியும் என்று கூறுபவர்கள் எல்லாரும் பிதற்றுக்காரர்கள் என்று ஒரு சிலர் கூறுகின்றனர். இது அறியாமையின் கூற்றேயாகும். இப்படியெல்லாம் பிறரைப் பழித்து விட்டும் இக லோக இன்பத்தையும், நித்தியமல்லாத சுகபோகத்தை அநுபவித்து விட்டும் வாழ்வை முடித்துச் சொன்னிருன். இதுதான் வாழ்வா? இதுவா வாழ்வின் லட்சியம்? இல்லை! இல்லவே இல்லை! இன்றைய உலகில் வாழ்வின் லட்சியம் என்ன என்று தெரியாமல் வாழ்க்கை நடாத்துபவர்களின் எண்ணிக்கையே அதிகம். வாழ்க்கையில் எப்படி வாழ வேண்டும் என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தைத்தான் ஸ்ரீ கவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி போன்ற மகான்கள் நமக்குத் தெரிவித்துள்ளனர். மகான்கள் எல்லாரும் கடவுளின் திரு அவதாரமே என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. இத்தகைய மகான்கள் மனிதர்களுக்கு எப்படி வாழ்ந்தால் உண்மை இன்பத்தை அடைய முடியும் என்ற பேருண்மையையும், ஜீவிதத்தின் லட்சியம் என்ன என்பதையும், வாழ்க்கையை வீணைக்க கழிக்காது, எப்படி, எந்தத் துறையிலே பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் நமக்குப் புகட்டுகிறோர்கள். பாலைத் தொண்டையில் ஊற்றிய பிறகு குடிப்பது நம் பொறுப்பு. அதுபோன்று, வழி காட்டி போன்று நமக்கு மகான்கள் அறிவுரை கூறியும், தாங்களே தங்கள் வாழ்க்கையில் நடத்தியும் காட்டுகின்றனர். கடைப்பிடிப்பது நம் பொறுப்பு. ஆத்ம போதத் தை நமக்கு அருளுகின்றனர். அவர்கள் கூற்றை சிரமேற்கொண்டு நடந்தால் நன்னிலை எய்துவது திண்ணனம். இல்லையேல் நன்னிலை கிட்டாததும் திண்ணனம். பிறப்பின் பயனை உணராமல் வாழ்க்கை நடாத்துபவன் வாழ்க்கை வாழ்ந்த வனகை மாட்டான். ஜீவிதத்தின் லட்சியத்தைப் பற்றி பக்தர் ஒருவர் கீழ்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

ஜீவிதத்தின் லட்சியத்தை உணர்ந்து நடப்போம்,
குருநாதன் காட்டிய வழி நடப்போம்
குருநாதன் பாதையில் கூடி நடப்போம்.

உண்பதும் உடுப்பதுமே உனது லக்ஷ்யமா?
என்னிப் பார்த்தால் உலகில்படும் துன்பம் கொஞ்சமா? 1

சிதறுண்டு கிடக்குதய்யோ, எந்தன் உள்ளமே,
விரைவில் அதைச் சேர்த்திடுவாய், பகவானிடமே, 2
“விடுபெறநில்” என்பதை மறந்தாயோ நி,
வீணுக்கு உழைக்கவே பிறந்தாயோ நி, 3
பெருநெறியில் தீவிரமாய் செல்ல வேண்டாமா?
சிறுநெறியை ஒதுக்கி விரைவில் தள்ள வேண்டாமா, 4
பக்தி என்னும் ராஜபாட்டை அகலமானது,
எல்லோரும் சேரலாமது, சுலபமானது, 5
துச்சமான உலக இன்பம் தூ வெனத் தள்ளு,
சத்து, சித்து, ஆனந்தம், உண்மையாய்க் கொள்ளு, 6
ஜீவிதத்தை நன்றாகப் பயன் படுத்துவாய்,
ஜீவிதத்தின் லட்சியத்தை எடுத்தோதுவாய், 7
ஐந்து, இந்திரியம், மனதை அடக்கவேண்டும் நாம்
அந்தர் முகமாய் உள் நோக்கி செல்லவேண்டும் நாம் 8
இருள் பாதை ஒதுக்கிவிட்டு இன்பம் அடைவோம்,
அருள் துணையை அதிவிரைவில் உணர்ந்து கொள்ளுவோம் 9
(ஜீவிதத்தின் லட்சி.....)

மாயை மனிதனை வாட்டினாலும் ஞானிகள் நமக்குக் கூறும் அறிவுரையாகிய “மாயையைக் கண்டு மருளாதீர்கள்” என்று நமக்கு உபதேசம் செய்து நம்மைக் காக்கின்றனர். ஆனால் நாம் அவர்களுடைய கோட்பாடுகளைப் பிடிப்பற்றுவதில்லை. உலக பந்தங்களில் அதிகமாக ஈடுபட்டும், ஈற்றின்பத்தில் உண்மையான இன்பம் இருப்பது போல நினைத்து அதில் மூழ்கியும் பிரம்மசர்யத்தினின்று நழுவியும் வாழ்வைப் பாழ்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

காமம் மாயையின் மற்றெருரு தோற்றுமேயாகும். காமம் மனிதனையங்கச் செய்துபெருங்குழியில் கொண்டுதள்ளி விடுகிறது. எத்தனையோ குடும்பங்களும் எத்தனையோ இளைஞர்களும் காமக் கிறுக்கினால் தங்கள் பொருள்களை எல்லாம் வலுசெய்து வாழ்க்கையை வீணைக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

தற்கால உலகமே சினிமா உலகமாகக் காட்சி கொடுக்கிறது. சினிமாவிலோ காம உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பக் கூடிய ரசமான படங்களையும், வேண்டாத விடயங்களையும் படமாகக் காண்பித்து மக்கள் மனதைக் குலைத்து விடுகின்றனர்.

தற்கால யெளவன் சாஸ்திரிகளோ ராமாயணம் கடை சொல்வதாகக் கூறி கடையில் பெரும்பகுதி சிருங்கார ரஸத்தைப் பற்றியே கூறுவார்கள். ஏனென்றால் கூட்டம் கேட்பதற்கு அதிகமாக வருகிறது என்பதற்காக.

இந்த முறையிலே தற்கால உலகம் நடந்து வருகிறது. இந்த உலகில் நல்லவர்களாக வாழ வேண்டுமானால் சிறிது கடினம்தான். மனதை அடக்கினால்தான் மாண்புற வாழ முடியும். சூழ்நிலையை வைத்துத்தான் மதனின் உருவாக்கப்படுகிறன். மனிதர்கள் துங்கள் வாழ்க்கையை நல்வழி யில் திருப்பியும், சிவானந்த சரஸ்வதி போன்ற மகான்களின் திருவாக்குப்படி நடந்தும் வந்தால் நன்கு வாழ்க்கையில் சிறந்த மாணிக்கங்களாகத் திகழ முடியும்.

ஆகையினால் மக்களே! ஒன்றுமட்டும் கூற ஆசைப்படுகி ரேன். காம உணர்ச்சியுட்டும் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்காம லும், சீர்கோடன பத்திரிகைகளைப் படிக்காமலும், மிருக சேர்க்கைகளை உற்று நோக்காமலும் இருக்க வேண்டும் என வேண்டுத் தொள்கிறேன்.

வாழ்க்கையை வீணாக கழிக்காது தெய்வ நெறியிலே மனதைத் திருப்பி, உண்மையான இன்பத்தை அடைய முயல வேண்டும். பூர்ண சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி போன்ற மகான்கள் எழுதிய மிகச்சிறந்த புத்தகங்களை வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெற வேண்டும்.

இன்று எத்தனையோ பேர்கள், வாழ்க்கையில் வழுக்கி விழுந்தவர்கள்கூட குருதேவரால் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளனர். அப்படி காப்பாற்றப்பட்டவர்கள் தற்பொழுது ஆத்மீக துறையில் (இயக்கத்துக்காக) பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆகையினால் மெய்யன்பார்களே! நல்ல சத்சங்கங்களில் கலந்து கொண்டும், மகாத்மாக்களின் புத்தகங்களை வாங்கிப்

சிரத்தையும் குருபக்தியும்

குவாமி சிவானந்தர்

நல்லார் தொடர்பில் நாட்டம் கொண்ட மனிதரை வள் சித்து வந்தான். ஒரு நாள் அவன் சத்சங்க மொன்றில் ஈடுபட்டிருக்கையில் குருகிருபையின்றி தெய்வானுபுதியை அடைவது அரிது என்று பண்டிதரொருவர் பகர்வதைச் செவி மடுத்தான். அன்று முதல் உபதேசம் பெற்றுச் சாதனையில் ஈடுபடுவதற்காக குரு ஒருவரைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட வானான். பல சாதுக்களை அவன் சந்தித்தான். ஆனால் ஒவ் வொருவரிடத்திலும் ஏதாவது ஒரு குற்றத்தைக் கண்டு பிடித்து அவர்களைத் தவிர்த்தொதுக்கினான். மழுங்கிய புத்தி யும், குறுகிய நோக்கமும் குறை காணும் தன்மையும் அவன் பால் அமைந்திருந்தன., ஆகவால் குரு ஒருவரைத் தெரிந்தெடுக்க அவனுல் முடியவில்லை. ஆணவத்தைக் கொண்டிருக்கி, குழந்தையுள்ளாம், உயரிய நம்பிக்கையும் பொருந்திய வாங்க ஒருவன் ஆகும் வரையிலும் தக்க குருவைத் தேர்ந்தெடுப்பது அவனுக்கு இயலாத தொன்றுகும்.

இரு நாள் அவன் இவ்வாறு வருத்தத்துடன் அமர்ந்திருக்கையில் அவனது மனைவி துக்கத்தின் காரணத்தைப் பற்றி விசாரித்தாள். அதற்கு அவன் தெய்வீக அறிவை அடையும் வழியைக் காட்டவெல்ல குருஞருவரைக் கண்டுபிடிக்க தன் ஞால் இயலவில்லை என இயம்பினேன். உடனே அவனது மனைவி

ମୁଣ୍ଡ ପକ୍କତ ତୋଟାରସି

படித்தும், நன்னிலைக் கண் வாழவழி வசூத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வழியினைத் தெரிந்து இந்த வழியாகச் சென்று நம் வாழ்க்கை நடத்த முற்பட்டால் நாம் இன்றைய உலகில் நம் கடமையை நிறைவேற்றியவர்களாக ஆவோம். தன்னளில் தான் திருந்தி விட்டால், பிறகு மற்றையவர் களையும் திருத்தி, நன்னிலைக் கண் கொண்டு பாடுபட்டால் அதுதான் நம் கடமை என்று கூறுவதில் என்னளவும் சந்தேகமில்லை.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

அன்று இரவு அவர்கள் அருகிலுள்ள வனத்திற்குச் சென்று பாதையில் உட்கார்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும், முதலில் யாரை அவர்கள் சந்திக்கின்றனரோ அவரையே தங்கள் குருவாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் எனவும் ஒரு யோசனை தெரிவித்தான். அதற்கு அவனும் சம்மதித்தான்.

மறு நாள் அவர்கள் காட்டிற்குச் சென்று வழியில் உட்கார்ந்து கொண்டனர். அப்பொழுது திருடன் ஒருவன் தான் திருடிய பொருள்களுடன் அவ்வழியே வந்து கொண்டிருந்தான். உடனேயே இந்த தம்பதிகள் ஓடிச் சென்று திருடனின் கால்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு தங்கள் குருவாக அவனை ஏற்றுக் கொண்டனர். தங்களுக்குச் சூருமந்திரம் உபதேசிக்கும்படி வேண்டினர். திருடனுக்கோ ஒரு புறம் ஆச்சரியம் மறுபுறம் அச்சம். தங்கள் வரலாற்றை அவர்கள் தங்கள் குருவிடம் தெரிவித்தனர். திருடன் அவர்களது நம்பிக்கையைக் கண்டு வியந்து, உண்மையில் தான்ஹூர்கள்வன் எனவும் பகர்ந்தான். ஆனால் தம்பதிகளோவெனில் அவனை எளிதில் விடுவதாயில்லை. தவிர தங்களுக்குச் சீக்கிரமாகக் குரு மந்திரத்தை உபதேசிக்கும்படியும் வற்புறுத்தத் துவங்கினர். இனி காலதாமதம் செய்தால் தான் பிடிப்படந்திரும் என எண்ணிய திருடன் மிகவும் கலங்கலானன். எப்படியாவது அவர்களிடமிருந்து தப்ப விரும்பிய அவன், அவர்களைக் கீழேகுனிந்து கொண்டுகள்களை மூடிடிரு காதுகளையும் இறுகப் பொத்திக் கொள்ளுமாறு கூறினான். தவிர அவனது மறு உத்தரவு வரும் வரையிலும் அதே நிலையில் அவர்கள் இருக்க வேண்டுமெனவும் பணித்தான். பாவம்! அத்தம்பதிகள் தங்கள் குருநாதரது கட்டளையின்படி அவன் சொன்ன நிலையே அங்கு நிற்பாராயினர். அன்று இரவும் மறுநாளும் அதே நிலையில் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தனர். இதற்கிடையில் திருடன்பிடிக்கப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டான். தம்பதிகளோவெனில் தண்ணீர் கூட அருந்தாமல் அங்கு நின்றனர்.

மகாவிஷ்ணுவும் லக்ஷ்மியும் அவர்களது உறுதியையும் நம்பிக்கையையும் கண்டு, மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தனர். லக்ஷ்மி அவர்களிடம் மிக இரக்கப்பட்டு அவர்களுக்குத் தரிசனம் அளிக்கும்மடி விஷ்ணுவை வேண்டினான். இறைவனும் அவர்கள் முன் தோன்றினார்.

இறைவனைக் கண்டு அத்தம்பதிகள் மிக ஆன்தம் அடைந்தனர். ஆனால் எழுந்திருக்கவோ, கண்களைத் திறக்கவோ மறுத்தனர். இறைவன் அவர்களை எழுந்திருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டபிறகும்கூடதங்களது குருநாதரது உத்தரவின்றி எழுந்திருக்க மாட்டோம் என மறுமொழி கூறினார்.

அதன்பின் இறைவன் அந்நாட்டு அரசனது கனவில் தோன்றி திருடனைச் சிறையினின்று விடுவிக்கும்படி கூறினார். அரசனே அக் கனவைப் பொய்யென்று கருதினான். ஆனால் இந்நிகழ்ச்சி மூன்று தடவைகள் நிகழ்வே அரசனும் உடனேயே திருடனை விடுவித்தான். அன்று இரவே இறைவன் திருடனது கனவிலும் தோன்றி தம்பதிகள் நின்று கொண்டிருக்கும் இடத்திற்கு உடனேசென்று அவர்களைக்களைத்திறக்குமாறு கூறுகிறும்படி கட்டளையிட்டார்.

விடுதலையடைந்தவுடன் உடனேயே திருடன் அக்காட்டிற்கேகி அத்தம்பதிகளிடம் எழுந்திருந்து கண்களைத்திறக்குமாறு கூறினான். அவர்களும் அவ்வாறே செய்து இறைவனது தரிசனம் தங்களுக்குக் கீட்டிய விதத்தையும் எடுத்துக் கூறினார். தனது அனுபவத்தையும் திருடன் அவர்களிடம் தெரிவித்தான்.

அப்பொழுது விண்ணிலிருந்து “உங்கள் குருவினிடத்தில் உங்களுக்கிருக்கும் தீவிர பக்தியைக் கண்டு நான் மிகவும் களிப்படைகிறேன். இடைவிடாமல் ஒழுங்காக ஐபம், தியானம் முதலியன செய்து வருவீர்களாக. நான் உங்களுக்குத்தரிசனமளித்துபிறப்பிறப்பென்றசக்கரத்தினின்று விடுவிப்பேன்” என்ற ஒளி கேட்டது.

அன்றிலிருந்து அக்கள்வனும் திருட்டுத் தொழிலை விடுத்து விஷ்ணுவின் சிரிய பக்தனாக ஆனான். அத்தம்பதி களும் ஐபம், பஜனை முதலிய சாதனையில் ஒழுங்காக ஈடுபட்டு ஜீவன் முக்கர்களாக விளங்கினார்,

அந்தப்

[காந்தி]

அன்பைச் சட்டத்தால் உண்டாக்கவும் முடியாது. ஒழுங்குபடுத்தவும் முடியாது. அன்பில்லாவிட்டால் அன்பின்மையைக்கூற யாவர்க்கும் உரிமையுண்டு.

“எவனுல் நடக்கும் உலகம்?”

(ச. பி. லா. தி.)

இந்தஸீப்பு ஸ்ரீமத் சிவஞான சுவாமிகளின் திருவாக்கு

சந்திர மண்டலத்தில் இறங்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இவ்வுலகம் இலெளகிக முன்னேற்றமே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு இயங்குகிறது, எவனுல் நடக்கும் உலகம்? அவனுக்கும், உயிர்களுக்கும் உள்ள உறவு யாது? அவனை அறிந்தால் விளையும் நலன் யாது? என்ற வினாக்கள் எல்லாம் இன்றைய “நாகரிக” மாந்தரின் கவனத்துக்கு எட்டாதனவாகும். அவர்கள் தொழுது வணங்கும் ஆலயங்கள், தொழிற்சாலைகளும், ஆய்வுக் கூடங்களுமே. அவர்கள் பின்பற்றும் மதமோ இலெளகிக முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கோளாக உடைய நாஸ்திகமே. ரஷ்யா சென்று திருப்பிய இந்திய கல்வி அமைச்சர் திரு. சக்ளா, “What struck me most was that everywhere the only real religion is the religion of progress” (The Hindu 2-8-64) என்று ரஷ்யாவில் தாமரிந்த மத உண்மையைக் குறிப்பிடுவதை ஈன்று அறிக.

இத்தகைய நாஸ்திக உலகம் யான் என்னும் செருக்கு மிக்க தலைவர்களுக்கிடையே உருள்கிறது. வாழ்வின் நோக்கமறியாது மருள்கிறது. வாழ்வினை நடத்திச் செல்லும் சக்தியாது என்று அறியும் அவா இன்றி இயங்குகின்றது. மானிடவாழ்வு அவனுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு இறைவனால் இயக்கப்படுகிறது என்பதை நிருபிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் அவன் கண் அளவிறந்து வருகின்றன. அவற்றைப் புறக்கணிக்கிறுனவன். தன்னுலேயே உலகம் செயற்படுகிறது என்று இறுமாப்புக்கொள்கிறுன். அந்த இறுமாப்பினை உடைத்தெறியும் உதாரணங்கள் பலப்பல.

மேற்கு வங்க முதலமைச்சராயிருந்த டாக்டர் பி. சி. ராய் 80 வயது நிறையப் பெற்றார். மறுநாள் 81 வது பிறந்த தின விழா. அவ்விழாவிற் பங்கெடுக்க டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் கல்கத்தாவுக்கு வருகிறார். ஆனால் இரவில் மாரடைப்புபி, சி. ராய்க்கு மரணம் தருகிறது. எவனுல் நடக்கும் உலகம்?

கேரளாவில் சுகாதார அமைச்சராய் இருந்த திரு. வேலப்பன் தமது 60ம் வயது நிறைவு விழாவிற் பங்கெடுத்து விட்டு உல்லாச காரில் மனைவியுடன் திருவனந்தபுரம் திரும்புகிறார். ஆனால் இருதய வேலை நிறுத்தம் மரணத்தைக் கொணர்கிறது அவருக்கு. எவனுல் நடக்கும் உலகம்?

முன்னால் பாரத விமானப் படைத் தளபதி ஏர்மார்ஷல் எஸ். முகர்ஜி விசேட விமானமொன்றில் பர்மர் செல்கிறார். அங்கு ஓர் விருந்து. உணவிலிருந்த மீன் மூள் மூச்சக்குழலைத் தாக்குகிறது. ஆவி பிரிகிறது. விமானம் தளபதியின் சடலத்தோடு திரும்புகிறது. எவனுல் நடக்கும் உலகம்?

22-11-63ல் அமெரிக்க ஐங்குபதி கென்னடி டல்லஸ் நகரில் தமது மனைவியுடன் திறந்த காரில் செல்கிறார். சாலையின் இருமருங்கும் மகிழ்ச்சி நிறைந்த மக்கள் கூட்டம். காரின் முன்னும், பின்னும் பாதுகாப்புப் படைகள். எதிர்பாரத விதமாக இரு குண்டுகள் கென்னடியைத் தாக்குகின்றன. அந்தோ! உலக மாந்தரின் அன்பைக் கவர்ந்த கென்னடி ஆங்கே மரணமடைகிறார். எவனுல் நடக்கும் உலகம்?

இதே தருணத்தில் இந்திய விமானப்படை உயர் அதிகாரிகள் ஐவரைத் தாங்கிச் சென்ற விமானம் ஒன்று காஷ்மீர எல்லையில் நொறுங்கிபலிகொண்ட செய்தியையும் கேட்கிறோம் எவனுல் நடக்கும் உலகம்?

22-5-64ல் பாரதப்பிரதமர் நேருஜியிடம் “உங்கள் வாரிசயார்?” என்று பத்திரிகை நிருபர் கேட்ட வினாவினை, “My life is not ending so soon” என்று அழுத்தம் திருத்தமாக விடை கூறி அவர் ஒதுக்கினார். நான்கு நாள் நல்ல ஓயவு எடுத்தார். டேராநீனில். புத்துணர்ச்சியோடு புதுடில்லி திரும்பினார். தமது வாழ்வின் கால எல்லையை நன்கு மதிப்பிட்டு விட்டதாகக் கருதிய நேருஜி 27-5-64 காலை 6-20க்குப் பிரஞ்சை இழந்தார். மாலை 2மணிக்கு ஆசியஜோதி அணைந்து விட்டது. எவனுல் நடக்கும் உலகம்?

இதே சமயத்தில் பஞ்சாபில், சண்டிகார் என்ற நகரிலுள்ள ஓர் மருத்துவ ஆராய்ச்சிக் சமூகத்தில் அனுபவம் மிக்க டாக்டர்களுக்கிடையே உணர்வின்றி இருந்தார். ஆந்திரக் கல்வி அமைச்சர் திரு. பி. வி. ஜி. ராஜா. 11-5-64ல் கார் விபத்தில் உணர்விழந்த அவர் 40 நாட்கள் பிரஞ்சை சிறிது

மின்றி இருந்தார். இறந்து விடுவாரோ என்று எல்லோரும் வருந்திக் கொண்டிருந்த நிலை அது. இப்போது உணர்வு பெற்றுவிட்டார் என்ற செய்தி வருகிறது. எவனுஸ் நடக்கும் உலகம்?

கேரளமுன்னள் அமைச்சர் திரு.பி.டி.சாக்கோ 1-8-64ல் கவிலம்பாரா என்ற கிராமத்திலிருந்து கள்ளிக்கோட்டைக்கு திரும்பினார். வரும் வழியிலேயே இதயவலி தாக்கி மரணம் எய்திய துயரச் செய்தியை கேட்கிறோம். எவனுஸ் நடக்கும் உலகம்?

‘‘பாரதம் காமதேனுவாகும். அதனைப் பிரித்தல் அக்கா மதேனுவைக் கொல்வதற்கு சமம்’’ என்று நாட்டுப் பிரிவினையைத் தடுத்துவிட முயன்ற காந்தியமிகளும், காங்கிரஸ்கட்சியும் கண்டது என்ன? இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்று பாரதம் பிரிந்த அவல் நிலையன்றே? எவனுஸ் நடக்கும் உலகம்?

ஐத்தாண்டுத் திட்டங்களால் தேனும், பாலும் தெருவெல்லாம் ஒடச் செய்யலாம் என்ற ஆர்வத்தோடு செயற்பட்ட நமது பாரதத்திற்கு திழரெனக் கிடைத்த பேரதிர்ச்சி சீன ஆக்கிரமிப்பு அல்லவா? அதனால் விளையும் தீமைகள்ளத்தனை! எத்தனை! வருஷந்தோறும் ரூ.800 கோடிக்கு மேல் ராணுவச் செலவு செய்ய வேண்டியநிலை எங்கனம் எழுந்தது? எவனுஸ் நடக்கும் உலகம்?

இவை போன்ற நிகழ்ச்சிகள் எண்ணில் அடங்கா. இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் இயற்கை என்பர் இன்றைய “மேதைகள்”. இயற்கை செயற்கை என்ற சொற்களின் பொருள் உணராத அவர்தம் அறியாமையை என்னென்பது?

இவற்றை நன்கு சிந்திப்போமாக. மானிட வாழ்வின் நிச்சயமற்ற நிலையை உணர்வோமாக.

“ஆட்டுவித்தா லாரோராகுவர் ஆடாதாரே
அடக்குவித்தா ஸர்ரோராகுவர் அடங்காதாரே
ஓட்டுவித்தா லாரோராகுவர் ஓடாதாரே
உருகுவித்தா லாரேராகுவர் உருகாதாரே
பாட்டுவித்தா லாரோராகுவர் பாடாதாரே
பணிவித்தா லாரோராகுவர் பணியாதாரே

காட்டுவித்தா லாரோராகுவர் காணதாரே
காணப்பாரார் கணனுதலாய் காட்டாக்காலே”

என்ற பூர்வ திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் அருள் வாக்கினை என்றென்றும் உளத்திற் கொள்வோமாக்கி எவனுஸ் நடக்கும் உலகம்? என்ற வினைவிற்கு இந்து வேணி முடியானால் நடக்கும் உலகம் என்ற விடையைத் தெரிவோமாக.

(தென்னித்தியா, திருநெல்வேலியிலிருந்து பிரசரமாகும் “சமய சாதனம்” என்னும் மாதவெளியீட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது இக்கட்டுரை.)

சாதகர்களின் கவனத்திற்கு

முஹம்மது காசீம் — மதார் நாச்சியா.

காணுகின்ற ரூபம், அதை அனுபவிக்க ஆசை கொள்ளும் மனம், யாவும் இல்லாத ஒன்றில் இருப்பது போல் மயங்கும் மாயை.

மட்டரக இச்சையிலே மகிழ்ச்சி காணும் வரையில் வாழ்வில் சாந்தியும் விடுதலையும் அனுபவிக்க முடியாது.

மனது கெட்ட உணர்ச்சிகளினால் தீண்டப்படும் வரையில் தெளிந்த அறிவைக் காண முடியாது.

ஆசைகளை பூர்த்தியடையும் படி செய்திடும் முயற்சிகள் யாவும் மயக்கத்தினால் உண்டாகும் பொய்த் தோற்றத்தின் பித்தலாட்டம்.

முடிந்த அனுபவம் முற்றிலும் மறக்கவேண்டிய விஷயம் அதை வார்த்தைகளின் சக்கரத்தால் சூழலச் செய்து உயிர்கொடுத்து மனத்திரையில் கொணர்வது மதியீனம்.

சென்றதிலும் வரப்போவதிலும் சிந்தையைச் செலுத்தி கற்பனை உலகில் கணக்கற்ற எண்ணப் பிசாசுகளை உண்டாக்கி சுமக்குவதே துக்கம்.

கொடுமை நிறைந்த இச்சைகளுக்குச் சிக்கிய மனிதன் வீண்குழப்பத்திலே வெந்து சாக வேண்டிய விறகுக் கட்டை.

மையால் தந்திடும் மனதின் நிழல்தான் கனவில் காணும் கணக்கற்ற காட்சிகள்.

மாண்புமிக்கமானிடச்சரீரம்கிடைத்தபின்மகத்தானதெய் வீகநிலையை அடைவதே வாழ்வின்உயர்வான லட்சியமாகும்.

எதை விளங்குவதின் மூலம் உலகிலுள்ள எல்லா வஸ்துக் களையும் சம்பூர்ணமாக அறிகிறோமோ அந்த அறிவைப் பெறுவதே வாழ்க்கையின் நோக்கம்.

வாழ்வதாக நினைப்பதே சாகப் போகின்றோம் என்ற ஏக்கத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது. நினைப்பின் இயக்கத்தை இல்லாது செய்வதே நிலையான வாழ்விற்கு வழி.

கணக்கற்ற நினைவுப் பின்னவினால் சமூன்று சமூன்று கற்பணியின் துணைகாண்டு கட்டப்பட்டதோர் பொய்த்தோற் றமே மனம்.

அறிவு நல்லதோர் ஆயுதமாகத் திகழ வேண்டுமானால் குழறிடும் ஆசை அலைகள் ஒழிய வேண்டும்.

இன்பத்தில் இறுமாந்து விடாது, துன்பத்தில் சோர்ந்து விடாது எல்லா நிலைகளிலும் அமைதியாக இரு. அதுவே விடுதலை.

மனது ஒரு மட்டரக்க் கலப்பு, ஆசைகளின் சாக்கடை நீரில் சம்பந்தப்பட்டவன் வீச்சம் நிறைந்த நோயாளி.

மனதில் மாசகற்றிமாபெரும்தியானத்தில் நின்றுகொள்; அதுவே ஆத்மீக விடுதலை.

நிலையற்ற வாழ்வில் சார்ந்து நில்லாது நித்திய நிலையாகிய மெளனத் தியானத்திலே ஓய்வு பெறு. அதுவே உண்மையான சுகம்.

மன அசைவின் வீச்சலே வீண் ஏமாற்றத்திற்குக் காரணம். எண்ணங்கள் கடந்த இடத்தில் காண்பது யாவும் அறிவு கலந்த ஆனந்தம்.

சிந்தனை என்பது தேவையற்றதோர் தேய்ந்து போன ஆயுதம், அதை உபயோகிப்பதை விட சிந்தனை கடந்த தெய்வீக நிலையில் சும்மாயிருப்பதே சுகம். அதுவே ஆத்மீக வாழ்க்கை.

எல்லா நிலைகளிலும் கலங்காத தியான இன்பத்திலே வழித்து இருப்பதே ஆத்மீக வாழ்வு.

எண்ணங்கள் யாவும் ஏக்கத்தின் ஏற்றத் தாழ்வு; ஒழுங்கற்ற வாழ்வினால் உருவாக்கப் படுவதே ஓயாத துக்கம்.

அசைவற்று நிற்பதுவே ஆனந்தம்; பற்றற்று வாழ்வதே பரவசநிலை.

கல்வி கற்பதின் நோக்கம் பற்பல விஷயங்களை மூலையில் தினிப்பதன்று, மனதின் போக்கை நுட்பமாக விளங்கும் ஆற்றலைப் பெறுவதாகும்.

தாக்கற்ற பரிபூரணத்தில் சதா காலமும் தங்குவதே முக்கி.

பார்த்திடும் உலகம் பார்ப்பவனால் நிலைத்து நிற்கிறது; பார்ப்பவன் மறைந்த இடத்தில் உள்ளது எதுவோ அதுவே உண்மை. என்றும் மாருத உணர் வெளி, அதுவே உனது ஆத்மா.

அகண்ட நிலையின் கண்ணேட்டத்திலே அகிலத்தை நோக்கினால் கவலை, கடமை, யாவும் மனதின் கற்பனை என்பது நன்கு விளங்கும்.

தியானத்தினால் நிதர்சனமாக நிலையான வஸ்துவை உணர்ந்த பின் உலகம் பொய்யெனக் கானப்படும் அதுவே ஞானம்.

அடிக்கடி ஆசைந்து, அநேக ரூபங்களை உற்பத்தி செய்து இருப்பத்தில் ஆசைகளை அடியோடு அழித்து அமைதியாக இருப்பதே தியானம்.

நிமிடந்தோறும் நிலையில்லாது பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளினால் பாதிக்கப்படும்மனதை உயர்வானதியானத்திலே உயர்த்துவதே ஆனந்தம்.

உனது மனதையே சதா விருப்பு வெறுப்பில்லாது உனர்வதைத் தவிர மற்ற எதுவும் நிலையான ஆறுதலை அளிக்காது.

சாவினால் சஞ்சலப்படுவது மனமே. நினைவற்ற நிர்மல சொருபத்தில் நிற்பவனுக்கு மாருதல்கள்மருட்சி தருவதில்லை.

ஓயாது சலித்து சலனத்தின் சோர்விலே சக்தியிழந்து அழிந்து போகாது, மங்காத ஆத்ம ஜோதியை மெளனமாகத் தரிசிப்பதே தவநிலையாகும்.

(தொடரும்)

குழந்தைப் பினியும் நிவர்த்தியும்

(டாக்டர். ச. ஆறுமுகநாதன்)

குழந்தைப் பினிகள்

1

பெற்றேர் சுரோணித சுக்கிலத்தின் பிழையால் பிறக்கும் குழந்தைகட்டு பற்றிடும் கிரந்தி, கருங்கிரந்தி படர்ந்திடு மப்பா செங்கிரந்தி, மற்றும் தாய்ப்பால் புளிப்புறலால் மாந்தம், தோசம் கணை, இருமல் தொற்றிடும் வலிப்பு கரப்பான்வரதுவங்கிடும் வயது பனிரண்டுள்.

2

பற்கள் முளைக்கும் பருவத்தில் பாலர்கள் தமக்கு காய்ச் சலுடன் சிற்சில சமயம் கழிச்சலதும் திகைக்கச் செய்திடும் வலிப்புமிலை முற்றிய நிலையில் உண்டாகி முடக்கும் சந்தி ரோகமதும் பற்றிடும் குழந்தை ரோகமென பகன்றூர் முன்னேர் பகன்றனரே!

3

வெட்ப தட்பநிலை மாற்ற வேற்றுமை யாலே குழந்தைகட்கு உட்புகும் நோய்கள் வாராது ஒழித்து நீக்கத் தக்க படி நுட்பமாய் பாலர்தமைப் பெற்றேர் நோக்கி வந்தால் கொடும் நோயை திட்டமாய் நீக்கி குழந்தைகளை திடகாத திரமாய் வளர்த்திடலாம்.

நோய்க்குறிகள்.....?

4

அழுகைக் குறியால் குழந்தைகளை அனுகிய நோய்கள் இன்னதென முழுமையும் தெரிந்து உணர்ந்திடலாம் முக்கிய மாக மாந்தந் தான் தழுவிய குழந்தைகள் தன்வயிற்றில் தாங்க முடியா வலிகாணின் அழுது கண்ணீர் தனைப்பெருக்கி அமர்ந்து பின்அலறி அழுதிடுமே!

5

அழுவ துடனே நில்லாமல் அதன் கால்தன்னை வயிற்கிடு முழுதும் மடக்கி வைத்திருக்கும் முறையை காண்ப தோடின்னும் எழுந்த மாந்தம் கடுமையுறில் இலங்கு தலையுடல் குடாயும் முழங்கால், கைகள் குளிர்ச்சியுடன் முகக்களை இழுந்து இருந்திடுமே!

6

நெஞ்சில் கபந்தான் மிகுந்திருந்து நிறைய வலியும் கண்டதெனில் கொஞ்சமும் சத்தம் செய்யாது குழந்தை கண்ணீர் வடிக்காது மிஞ்சா இடையிடை பெருமுச்ச விட்டே வேசாய் இருமுமதன் பிஞ்சத் தலையில் வலி, வேறு பினிகள் கண்டால் சினுங்கியமும்.

7

பற்கள் முளைக்கும் சமயத்தில் பாலர் முகந்தான் கடுகடுத்து நிற்கும் நிலையுடன் தலையுடலம் நிறையச் சூடாய் இருப்பதுடன் மற்றும் வாய்நீர் வடிவதுவும் மழலையர் கையில் கிடைத்தவற்றை பற்றியே வாயால் கடித்தலையும் பார்த்தே குறியை அறிந்திடுவீர்.

(வளரும்)

தீராத நோய் தீர்க்கும் தாவடி ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள்

- (ச. பிரேமசம்பு)-

பலருாற்றுண்டுகள் காலமாக தேவி வழிபாடு இந்துக்கள் வாழ்வில் ஒன்றிப் பிணைந்து வந்துள்ளது. “‘விவம்சக்தி’ தத்துவம் அதன் ஆதாரமாகும். அன்ன புராசக்தியின் அருட் செயல்களுக்கும் தோற்ற மெய்ப்பாடுகளுக்கும் ஆங்காங்கு வதியும் மாந்தர் தம் அன்பின் திறத்தால் வெவ்வேறு திருநாமங்களைச் சூட்டிவணங்கினர். தமிழர் மரபில் பத்தினித் தெய்வ ஆராதனை சிறப்புப்பெற்றது. தமிழ் நாட்டில் ஆதிசக்திக்கு பிரமாண்டமான ஆலயங்கள் ஏழுந்தன.

ஈழத்திலும் இத்த சக்தி உபாசனை பிரவகித்தது. அம்மன் ஆலயங்கள் சமூகத்தில் தனி உயர் இடம்பெற்றன. ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி, ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன், ஸ்ரீ கண்ணகை, ஸ்ரீ பத்திரகாளி கோவில்கள் தோன்றிப் பல்கின. அக்கோவில் களில் சர்வ உலகநாயகியாகிய நம் தாய் திருவுருவங்களைக் கொண்டு அடியவர்களுக்கு அருள்பாலித்து வருகின்றன.

இவ்வண்ணம் இறையன்னையின் கருணைபாலிக்கும் தெய்வீகி இடங்களுள் ஒன்றாக தாவடி ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் கோவில் திகழ்கின்றது. யாழ் மாநகருக்கு அண்மையில் உள்ள தாவடி கிராமத்தின் மத்தியில் வீக்கினங்களைத் தீர்க்கும், தீமைகளைத் தகர்க்கும் பாதுகாவல் தெய்வமாக ஸ்ரீ அம்பாள் கோவில் கொண்டருஞ்கின்றன.

கர்ண பரம்பரைக் கதைகள்

அவளது துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனம் பற்றிய இருக்கன பரம்பரைக் கதைகள் எமக்கு அவள் மாட்சியை விதந் தோதுகின்றன. ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் கோவில் அருகாமையில் இருந்தவாழைத்தோட்டமொன்றில்கூருஅன்பர் அவள் பெயருக்கு வாழைக்குலை யொன்றினைநேர்ந்து வீட்டிருந்தார். ஆயின் அதனை இரவோடிரவாக வெட்டிக் கொண்டுபோக முனைந்த ஒருவர், ஒரு கையில் கத்தியுடனும் மறு கையிலை வாழையைத் தொட்டபடியும் அப்படியே விடியுமட்டும்

அசையாது நிற்கவேண்டி நேர்ந்துவிட்டது. மறுநாள் கோவில் ஜயர் வந்து திருநீறு போட்டு தீர்த்தம் தெளித்த பின்னரே அந்த நபர் வீடு போக முடிந்ததாம். தீராத கொடுநோய் பீடித்த ஒருவன் ஆலயத்தை அனேக நாட்கள் அங்கப் பிரதட்சனம் செய்து வியாதி நீங்கப்பெற்றுள்ள எனவும் கூறப்படுகிறது. இப்படி எத்தனையோ அற்புதங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என அக்கிராம மக்கள் பக்தி உணர்ச்சியுடன் கூறுகின்றனர்.

தொன்மை

இக் கோவில் ஏறக்குறைய 150 ஆண்டுகள் தொன்மை உடையது. ஆரம்பத்தில் சிறு மண்கோவிலாக இருந்தது. ஆதிசைவர் ஒருவரே முதன் முதலில் அம்பாளுக்கு பூசனை புரிந்தனர். பின்னர் பிரம ஸ்ரீ வி. இரத்தினேசவர ஜயர் காலத்திலிருந்து அவர் சந்ததியினர் கோவிலைப் பரிபாலித்து வருகிறார்கள். சுமார் 50வருடங்களுக்கு முன்னர் மெய்யடி யார்கள் பலரின் அயராத முயற்சியினால் கற்கோவில் அமைக்கப்பட்டது. நாள்டைவில் புதிய நல்ல உறுதிப்பாடான கட்டிடங்களை அம்பாளுக்கு அமைத்துத் தோத்தரிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மிகுதிப்பட்டதனாலும் ஸ்ரீஅம்பாளையும் ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளையும் வாலஸ்தாபனம் பண்ணப்படவேண்டுமென்பதை ஸ்ரீ பத்திரிகாளி அம்பாள் மறைமுகமாக உணர்த்தியதாலும் அவள் அருள் பெற்று உய்யும் அன்பர்கள் 1961ம் ஆண்டில் அப்படியேசெய்து, பெருந்தொகைப் பணச் செலவில், தற்போது புதிய மண்டபங்கள் எழுப்பி ஸ்தூபி வேலை செய்து 9-9-1964ல் புனராவர்த்தன பிரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொண்டவர்கள் அவளது அருட்கடாட்சம் பெற்று பல்லாண்டு நலமுடன் வாழ்வார்களாக. தேவி வழிபாடு ஒங்கு வதாக: அவள் நாமம், அன்பர் மனதிலும் நாவிலும் செறி வதாக.

அன்பு (காந்தி)

அன்பால் தகர்க்க முடியாத தடை ஏதேனும் உண்டோ? தன்டிப்பதற்காக அன்பு கையாளும் வழி துன்பத்தை ஏற்றுக் கொள்வது ஒன்றே.

இன்பக்கனவு!

- ச. பொன்னுத்தம்பி.

முன்பொரு இரவில், யானேர்
முலையில் தூங்கும் போது,
இனபநற் கனவில், என்னை
இறுகந் அஸைத்துக் கொண்டாய!

சற்றும் நான் எதிர்பாராது,
தருணம், அங்; சடுதிப்பெற்றுள்
பொற்கரம் தீளைய் பெற்று,
புனித நல்லுணர்பு பெறுவேன்!

‘எப்படித் துதிப்பேன் உண்ணே’
என்றுநான் எங்கி நின்றேன்;
“பெப்புக் கவியில்” என்றேர்
தேன்மனிக் குரவில் சொன்னும்!

“என்னை பாடு” என்றுய்!
ஏழையேன் இதயத் துள்ளே,
தண்ணருட் கவிதை வெள்ளம்
சலசலத்திட நான் கேட்டேன்!

காட்டாற்று வெள்ளம் போல,
கடல்மடை திறந்தாற் போல,
பாட்டில் எழுந்த தென்னுள் பரவச மெய்தி நின்றேன்!

வாக்கினில் தெளிவு பெற்றேன்!
மனதிலோர் வெளிச்சம் கண்டேன்!
நாய்க்கொரு தேன் கவசம்
கிடைத்ததைப் போல மகிழ்ந்தேன்!

உண்ணியே நிதமும் பாடும்
உண்ணமொன் நெனக்குள் டென்றுல்
பின்னென்ன பேறு வேண்டும்?
பேரின்யம் அதுவே யன்றே?

121009

'ATHMAJOTHI' Registered at the G.P.O. as a Newspaper. M.L. 59/300

சந்தா நேயர்களுக்கு!

அன்புடையீர்!

எதிர்வரும் கார்த்திகை மாதத்தில் ஆத்மஜோதியின் 17ஆவது அண்டு ஆரம்பமாகிறது. புதுவருடத் துந்தாவை 15-10-64க்குள் அனுப்பிவைக்கு மாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

இந்தியாவிலுள்ள சந்தாநேயர்கள் தமது சந்தாவை வழக்கம்போல்

R. வீரசம்பு, சம்பு இன்டஸ்டீல்;

அரிசிப்பாளையம், சேலம்-9.

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைப்பதோடு இவ்விடமும் அறியத் தருவீர்களாக.

ஆத்மஜோதி நிலையம்-நாவலப்பிட்டி. (சிலோன்)

ஆத்மஜோதி நிலைய வெளியீடுகள்!

1.	ஆத்மஜோதி மலர்.	(1063)	2.00
2.	கைவிலக்கியக் கதா மஞ்சள்		3.00
3.	ஆத்மநாதம்		3.00
4.	தீங்கனிச் சோலை		2.50
5.	பாட்டாளியாட்டு		1.50
6.	திவ்ய ஜீவன சங்க வெள்ளி விழா மலர்		1.25
7.	கூட்டு வழிபாடு		.30
8.	நவராத்திரிப் பாடல்		.30
9.	மார்கழி மாதப் பாடல்		.20
10.	கதிர்காமப் பதிகம்		.25
11.	செல்லச்சந்நதி பாடல்		.15
12.	கந்தரனுப்புதி		.25
13.	அறிவுரைக் கதைகள்		.65
14.	நித்திய கருமவிதி		.25
15.	கதிரைமணிமாலை		.50

தபாற் செலவு தனி

அச்சிடுவோர்:- ஆத்மஜோதி அச்சகத்தினர்

அச்சிடுவிப்போர்:- ஆத்மஜோதி நிலையத்தினர்

வெளியிட்டதேதி:- 17-10-64,